

SLOVENE C

Štev. 200. POLITIČEN LIST ZA SLOVENSKI NAROD. Leto XXXII.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2.
(vhod čez dvorišče nad tiskarno).
Z urednikom je mogoče govoriti le od
10—12. ure dopoldne.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma
se ne sprejemajo.
Uredniškega telefona št. 74.

V Ljubljani, v petek, 2. septembra 1904.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob polu 6. uri popoldne. — Velja po pošti prejemati:
za celo leto 26 K, za polovico leta 13 K, za četrt leta 6-50 K, za 1 mesec 2 K 20 h. V upravnishtvu
prejeman: za celo leto 20 K, za pol leta 10 K, za četrt leta 5 K, za 1 mesec 1 K 70 h.
Za pošiljanje v Ljubljani na dom je dostavnine 20 h. — Plačuje se vnaprej.

Upravištvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2.
Vprejema naročnino, inserate in reklamacije. —
Ima se rati se računajo enostopna petlitra (dolžina
72 milimetrov) za enkrat 13 h, za dvakrat 11 h, za trikrat
9 h, za več kot trikrat 8 h.
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvra
30 h. — Pri večkratnem objavljenju primeren popust.
Upraviškega telefona št. 188.

Körberjeve izjave.

Ministrski predsednik Körber je imel pri njemu na čast prirejeni slavnostni pojedini pri gatiškem deželnem maršalu grofu Stanislavu Badeniju velevažen političen govor. Na Badenijevo napitnico je odgovoril nekako tako le:

»Pred vsem se zahvaljujem, da govorite vsi, s katerimi sem se na tem lepem potovanju seznanil, v nemščini. Na svojem potovanju sem jako obžaloval, da nisem zmožen vašega jezika. Prišel sem do prepričanja, da morajo uradniki razumeti več v deželi običajnih jezikov. Vi gotovo niste prav nič slabši Poljaki, ako občujete z mano v nemščini in pač nihče ne postane nezvest svojemu narodu. Če se nauči drugoga ali tretjega jezika. Velika sreča bi bila za mir v državi, ako bi mogla le tarazpolagati z velikomnožico uradnikov, ki bi mogli brez vsacega zadržka govoriti s pristaši druge narodnosti. Zelo so nam očitni, ker smo avstrijskim dijakom, ki študirajo na zagrebškem vseučilišču, po dovršeni izkušnji o najvažnejših predmetih avstrijskega prava, omogočili vstop v avstrijsko državno službo. To storiti smo bili prisiljeni, ker ni bilo zadostno število profesorjev za uradniška mesta v Dalmaciji. Dolgo vrsto let sem opominjal oblasti, naj opozarjajo svoje uradnike na ugodnosti, ako se nauče hrvaščine in grejo v Dalmacijo. A oglašil se ni niti en uradnik. Tudi na vseučilišču smo se v tem smislu obrnili, a istotako zaman. Ker moramo imeti uradnikov, smo morali storiti ta tako grajni korak, ker ima prebivalstvo pravico, da ima jezika z možne uradnike. Jezikovno vprašanje je postalo glavno vprašanje v naši državi in najbolj moramo obžalovati, ker se pretirava. Jezikovne razmere in narodnostni razvoj sta glavni vprašanja, vsled katerih vlada v državnem zboru več let obstrukcija. Nikdo ne upošteva tega, da ako se skupno obravnavata jezikovno in narodnostno vprašanje, so v nevarnosti temelji države. O tem vprašanju hočem govoriti popolnoma odkrito. Tudi ministrov sroč lahko postane polno in tudi prepolno.

Sedanja vlada živi v zavesti, da ni storila krivde niti eni narodnosti v državi. Vse, kar nam v tem oziru očitajo, so zavita poročila malenkostnih dejstev, navadno brez vsakega povoda. Ker se nam pa resno ničesar ne more očitati v tem oziru, zato nas pa dolže namišljenih pogreškov. Kako naj zagovarjamo, česar nismo storili. To presega naše moči. Vsak čas hočemo s svojim malim znanjem pospeševati spravo, ako bosta narodnosti, ki sta v prepiru, to tudi resno želeli. Nikdar pa ne bomo dovolili enostranske narodnostne ugodnosti. Za ta program smo se zavezali sami sebi in nikomur drugemu ter hočemo držati lastno besedo. Nikdo ni upravičen soditi naša dejanja drugače, kakor so v resnici. Tako smo tudi v Opavi in Tesinu ugodili opravičeni zahtevi dveh narodnostij. Če bi postala nevarnost, da bi skrbel za ti dve šoli postala povod na-

rednostnim bojem, rečem že sedaj, da bomo skrbeli za radikalno obrambo. Smatramo se resno dolžne, štiti tudi nemško posestno stanje. Nas ne moti umetni šum, ki ga je povzročilo to vprašanje. Jeli pa potrebno in koristno narodom, vsak dan iskati novih vzrokov za vznemirjenje? Radikalnim politikom je to postalo že druga narava, a resnim možem ne pristojno, da jim slede. Za avstrijske narode bi bilo uprav rešilno, ako bi se dvignila četa domoljubov s trdno voljo, storiti konec tem pretiravanjem.

Istina je, da živimo v dobi težkih narodnostnih bojev, ki so dedščina stoletij. A poostrenje bojev je povzročila ona ustava, katero hočejo raztrgati tisti, kojih glas bi bil veliko slabši brez ustave in ki so nosili, ko še ni bilo ustave, bremena njim sovražnega vladnega sistema. Avstrijo so ponemčevali in centralizirali in niti enega spisa niso uradi spisali v češčini! Ne pravim, da je bilo to pravično, a predočiti si moramo, kaj je češkemu narodu podelila ustava, in vprašajmo se, je li upravičeno in prav, da ta visoko razviti narod tako sovražno nastopa proti Avstriji! In če vprašam Rusine in Srbe, Rumune in Italijane, bom dobil isti odgovor. Naša država je ustanovljena kot obrambna trdnjava proti napadom z vzhoda. Mi pozabljamo, da so mnogi narodi ravno zato prostovoljno vstopili v državno zvezo. Dasi sedaj več ne obstoji ta nevarnost, je vendar ostalo pravo, in vez med posameznimi stavbenimi kamni je postala trdna. Brezštevilne zveze so nastale med posameznimi narodnostmi. Država ima zakone, ki zagotavljajo vsakemu narodu, da se bo čul njegov glas. Ali se naj pa zdaj mogočna narodnostna ideja, ki bi lahko bila v svoji moči nepremagljiva trdnjava edinstvi, prekuje v parokizem, ki naj razruši pravo? Konec si lahko mislimo, ker bo neugoden narodnostni in politični svobodi.

Vedno stremljenje, prekositi družega, pripelje da padec, do bankerota. Pod temno sliko sedanjosti zopet podpisujem vladno načelo: Brezstrastvena vztrajnost! Nikdo nas ne bo pregovoril h krivičnosti in tudi ne h kakemu nasilnemu činu. Ako nas je storil državni zbor za varuhe države, vemo tudi, da moramo toliko časa sami skrbeli za njen blagor, dokler se bodo zopet našle stranke in zapustile labirint narodnostnega sovraštva in se zopet povrnilo v svetle dvorane skupnega dela. Avstrija seveda ne bo mogla toliko časa čakati, in zato bomo, kakor doslej, delali i nadalje po svoji vesti.

Körber je končal s pohvalo Poljakov.

Priobčili smo ta govor v celoti, ker je v njem nekaj dragocenih priznanj, na katere se bomo še sklicevali. Körber se mora braniti proti nemškemu napadom zaradi slovenskih paralel in dalmatinskih Hrvatov, in v tej brambi je bil prisiljen, da je izrekel nekaj trditvev, katere opravičujejo vso našo narodnostno borbo proti ponemčevalni birokraciji.

Vendar se nam zdi nekako tragično, ako se čuti avstrijski ministrski predsednik prisiljenega, da se gre v Galicijo zagovarjat zaradi — par slovenskih paralel. Tako mala lenkost, umljiva sama ob sebi, spravi celo državo v tako valovanje, da

mora glava avstrijske vlade zbrati vso svojo zgovornost in se zagovarjati. To je znak velike nenormalnosti, državne bolezni, in slovenski narodi bodo gledali, da prišajo v Avstrijo take same ob sebi umevne in potrebne naredbe nekaj tako naravnega in običajnega, da se nihče več ne bo nad njimi vznemirjal!

Posebno pa moramo pribiti Körberjevo izjavogleda uradništva, ki mora biti z možno ljudskega jezika. Körber je v Galiciji videl, da bi tudi za ministrskega predsednika bilo dobro, ako bi znal poljako. A zakaj Körber neče uvideti, da je še bolj potrebno za sodnika med Slovenci, da zna slovensko? Körber vedno silno lepo govori o razmerju uradništva do ljudstva, a zakaj v dejanju ne stopi na noge proti objestni in nestrpnim nemški birokraciji, katere delovanje je v najostrejšem nasprotstvu z besedami gospoda ministrskega predsednika?

Ker je pot po Galiciji nekako razširila Körberju narodnostno obsorje, želimo, da bi taka potovanja še nadaljeval.

Ekscelencu gosp. ministrski predsednik, pridite še na Slovensko!

Rusko-japonska vojska.

Kaj se godi okolu Ljaojana?

Dvomili smo, da bi se bila odločilna bitka pri Ljaojanu pričela in še danes smo mnenja, da so sedanjí boji le boji prodirajočih Japoncev s prednjimi ruskimi oddelki, ne pa z vso Kuropatkinovo armado.

Vest, da se že sedaj boja udeležuje 1300 topov, se nam zdi malo verojetna. Poročila o izgubah se glase o posameznih dnevih na 2000, 4000 ali celo nekoliko manj padlih, kar nikakor ne kaže, da bi bilo v najkrvavejšem boju že pol milijona ljudi.

Brzojavka iz Tokia trdi, da v boj jih zadnjih dveh dni nobena stranka ni pridobila znatnih uspehov.

O dogodkih na ruskem desnem krilu poroča uradna brzojavka generalnega poročnika Saharova z dne 1. septembra ruskemu generalnemu štabu:

»Ponoči je vladal popoln mir. Do 6. ure zjutraj nismo streljali niti mi niti Japonci. Kakor poročajo, so Kurokijeve čete se posluževale pontona za prekoračenje reke Tajciho. Danes zjutraj je prekoračil oddelek njegovih čet pri Sakanu in Kankvantanu reko Tajciho. Ob 5. uri zjutraj so opazile naše patrolje, da je prebredla reko ena sovražna pehotna divizija s topništvom in konjenico. Japonci so prodirali v dveh oddelkih, in sicer proti zahodu in v smeri proti rudnikom Jantaj. Čete, ki so že bile na desnem bregu reke, so postavile straže, da štiti prehajanje ostalih čet Dne 31. avg. se je vnel ljut boj, ki je trajal od 8. ure zvečer do poldne. Nato je nastal mir. Tudi v večerajšnji bitki so dosegle naše čete popoln uspeh. Dasi ravno je sovražnik čisto napadel naše pozicije, vendar so ostale vse v naši oblasti. Sicer so se Japonci večkrat polastili prednjih utrdb, toda naše čete so jih v bajonetnem boju zopet vzele. Med ranjenci je generalni major Urosovskij. Generalni poročnik

baron Stackelberg je bil sicer ranjen, toda je ostal na svojem mestu. Zaplenili smo tudi mnogo japonskega orožja.

O levem krilu in predišču ruskih pozicij južno od Ljaojana pa trdi brzojavka iz Tokia, da sta se umaknila včeraj popoldne in da ju Japonci zasledujejo.

Neka mukdenska brzojavka se jako vznemirljivo glasi: Od severovzhoda baje prodira sem deset tisoč mož broječa japonska četa. — Iz Pariza se pa poroča: Admiral Aleksejev je odhitel, ko je dobil vest, da prodira 10.000 Japoncev proti Mukdenu, (iz Harbina v Mukden). Japonci hočejo bržkone zajeti ruski transport.

Reuterjev dopisovalni urad celo poroča iz Šangaja, da so Japonci včeraj po ljutem boju zasedli Ljaojan. Rusi dobivajo močne pomožne čete.

Vest o zavzetju Ljaojana pač ne bo resnična. V par dneh se bo izvedelo, kaj se te dni godi okolu Ljaojana.

Neverojetna vest

London, 1. sept. Iz Kurokijevega glavnega taborišča brzojavljajo: Desno japonsko krilo je prodrlo proti Silohi. Ako zasede to pozicijo, se Kuropatkin ne bo mogel umakniti proti Mukdenu. — Od druge strani poročajo, da je Kuropatkin že obkrožen od treh strani.

Angleško mnenje.

Angleži so mnenja, da Rusi s svojim odličnim upiranjem japonskemu prodiranju proti Ljaojanu, hočejo prikriti le umikanje glavnih čet iz Ljaojana proti Mukdenu. Japonci so pred dnevi že prišli za Kuropatkinov hrbet, a so se nakrat umaknili in tako dali Kuropatkinu pristo pot, ker so uvideli, da bi ne mogli svojih ondotnih čet oskrbovati z živežem, kajti bile bi preveč oddaljene od temelja japonskega kretanja. Sedaj hočejo Japonci napasti posebno odlično Ruse na vzhodu t. j. Kuropatkinovo levokrilo, da potisne njegovo desno krilo proti kitajski meji, ker Rusi ne smejo prestopiti meje, ne da bi si povzročili mednarodnih težav. Mnogi angleški listi dalje z vso gotovostjo trdijo, da se bo Kuropatkin umaknil v Mukden, v Ljaojanu bo pa pustil 35.000 mož z vso oskrbo za 6 mesecev. Japonci bi tako pri Ljaojanu morali pustiti dober del svoje armade, kar bi dalo Kuropatkinu priliko, da dobi več pojačenja in da razdvoji japonsko armado.

Kuropatkinov načrt.

Peterburg, 1. sept. Po soglasni sodbi tukajšnjih listov je Kuropatkinova naloga, da skozi več mesecev drži v šahu vse tri japonske armade pri Ljaojanu. Tačas se izvrši mobilizacija ostalih ruskih čet, ki bodo kot nova armada od Harbina šle proti Japoncem. Za zdaj je v Harbinu zbranih sto tisoč mož.

Japonci uničili dve svoji stotnji.

O bojih pri Ljaojanu se še poroča, da so Rusi dve japonski stotnji tako ločili od glavne japonske moči, da so ju Japonci smatrali za Ruse ter ju s ognjem svojih topov skoro popolnoma postrčili.

Ruski uspehi 30. avgusta.

Peterburg, 1. septembra. Dopisnik »Rusi«, ki je bil sam v boju na prah ranjen, poroča z dne 30. avg. iz Ljaojana: Rusi so vzeli danes Japoncem 46 topov. Večina topov je v do brem stanju. V Ljaojanu vlada vsled tega velika radost. — To poročilo je v Peterburgu naredilo velik vtisk. — Tudi generalni štab je dobil poročila o uspehih ruskega orožja, ki jih pa še ni objavil.

ni pri zdravi pameti in so jo oddali v zasebni savod za slaboumne v Döblingu. od koder so jo pozneje oddali v Kosviga. Geza Matasič Keglevič je bil pa zaradi ponarejanja menic obojen na šestletno ječo, a čez dve leti ga je cesar pomilostil. Matasič je nato izdal svoje spomine in poizkušal osvoboditi princezinjo, kar se mu je sedaj tudi posrečilo. Princezinja je sestra nekdanje avstrijske prestolonaslednice princezinje Štefanije. Iz Kosviga je 11. avgusta v zdravniškem spremstvu došla v Eserske toplice in sicer se je peljala v avtomobilu. Zadnji čas je dobila več pisem od svojega zapeljivca, iz česar sklepajo, da je Matasič povročil njen beg. Da bi prevarila svoje spremstvo, ki je bilo jako pazno, ker je zveč delo o Matasičevih premih, je zvečer izjavila, da hče v gledališče. Ko je prišla v svoje stanovanje, je točila o glavobolu in ukazala, da naj jo drugi dan pozneje pokličejo. Zato je bila že ura 10, ko so doznali, da je princezinja pobegnila. Kje je pobegnila iz stanovanja, še ni znano. Najbrže je s ponarejenim ključem ušla z Gračanom Weitzerjem, a to ime je najbrže izmišljeno. Kakor se glase zadnja poročila, je princezinja Lujiza že v Parizu Vzela je seboj dragocenosti v vrednosti 700.000 mark in 5000 mark denarja.

Telefonska in brzojavna poročila.

Japonsko-ruska vojska.

Berolin, 2. septembra. »Lokalanzeiger« poroča iz Peterburga: Na rojstni dan mikadov, 30. avgusta, so Japonci v bližini Ljaojana napadli Ruse z veliko odločnostjo, ne mened se za ogromne žrtve. Na vzhodni fronti so Rusi siljajno odbili bajoneti pet japonskih naskokov. Ogenj artilerije je bil strašen, ker je na obeh straneh gromelo okoli 1000 topov. — Rusi so se borili kot levi. — Na južni fronti so Rusi odbili dva japonska naskoka. — Na tej strani je ruski general Samsonov vjel dva japonska bataljona. Dne 31. avgusta se je boj pričel ob 3. uri zjutraj. Ob 10. uri so topovi tako gromeli, da se je tresla zemlja. Med Japonci se je opazila smešnjava. — Ruski vojski se izborna bore, ker so prepričani, da je sedaj umikanje končano in da v kratkem prično s prodiranjem. — Iz Mukdena prihajajo vedno vlaki z vojaštvom. Ruska krila so zastražena, da jih Japonci ne morejo obiti. Kuropatkin je odločen, spustiti se v boj.

London, 2. septembra. O boju 31. avgusta se še poroča: Do poznega večera ni nobena stranka dosegla stvarnih uspehov. Japonci cenijo Ruse v Ljaojanu na 12 do 13 divizij. Druga ruska črta je močnejša, nego ona pri Anšančanu, od koder so se Rusi umaknili.

London, 1. septembra. V dobro poučenih krogih so mnenja, da tukajšnji japonski poslanik sodi zelo slabo, ako misli, da pade Port Artur v malo dneh. Še celo Japoncem prijazni krogi trdijo, da bodo Japonci le z veliko težavo zasedli Port Artur in da bo še preteklo mnogo časa, predno bo padla ta ruska trdnjava.

London, 2. sept. »Dai'y Mail« poroča iz Sangaja, da so Japonci spremenili svoj načrt pri obleganju in naskokovanju Port Arturja. Četam morajo dati sedaj nekoliko odpočitka. V Tokiu so sedaj mnenja, da Port Artur pred koncem septembra ne pade.

Peterburg, 2. septembra. Več ruskih vojniških dopisnikov je na bojišču težko ranjenih. Dopisnik »Novega Vremena« je bil za svojo hrabrost na bojišču odlikovan.

Kolin, 2. sept. »Kölnische Zeitung« poroča, da so Japonci včeraj, 1. sept., zavzeli Ljaojan. (?)

Berolin, 2. septembra. »Lokalanzeiger« poroča, da sta baje admirala Skrydlov in Uhtomskij prišla pri carju v nemilost, ker nista izvršila združenja portarturskega in vladivostoškega brodivja.

Trst, 2. septembra. Odstop Gessov je gotov. Prošnja za umirovljenje je podana. Graf Gess pride v Trst samo še, da izroči posle podpredsedniku Schwarzru.

Videm (Udine), 2. sept. Velike italijanske vojaške vaje ob avstrijski meji so se pričele. Načrt je: Sovražnik prihaja brez planine od koroške in goriške strani sem. Italijanska armada ga sadruže z doline. Zbolelo je pri vajah trideset vojakov.

Rim, 2. septembra. »Giornale d'Italia« poroča, da je vprašanje vinske klavzute rešeno tako: Prej je bil u oz vina v Avstrijo neomejen in se je plačalo po 5 kron od hektolitra; zdaj se bo pa plačalo za prvih 200 tisoč hektolitrov po 12 kron in potem po 25 kron za hektoliter.

Društva.

(Delavsko bralno društvo v Kamnigoric) priredi v nedeljo, dne 4. septembra na vrtu g. župana Adolfa pl. Kappusa veselico s sledečim sporedom: 1. »Triglav«, pesem, 2. žil Flajšman, poje mešan zbor. 2. Kratko predavanje o slavnem kamnigoriškem rojaku Mateju Langusu 3. »Tihota pica« Vesloigra v dveh deajih. Spisal F. Zemljč. Igrajo člani Delavskega bralnega društva. 4. »Čukova ženitev«. Narodna pesem, ugiasbil Matej Hubad, poje mešan zbor. 5. Prosta zabava. — Začetek točno ob pol šturih popoldne. Cena sedežem prve vrste 40 v., stojščem 20 v. V slučaju slabega vremena se preliže veselica na Mali Smaren popoldne.

1455

Marija Kobilca naznarja v svojem in v imenu svojih hčer, Marije in Ivane, sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je njen iskreno ljubljeni, edini sin, oziroma brat, gospod

Josip Kobilca
bivši rezervni lajtnant in hišni posestnik

nočoj ob 1/2 uri, po mnogoletni mučni boezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v 29. letu življenja mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v soboto, dne 3. septembra ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti, Mestni trg št. 23, na pokopališče k sv. Krištofu.

Zadušne svete maše se bodo darovale v stolni cerkvi sv. Nikolaja.

Nepozabnega pokojnika priporočam v blag spomin in molitev.

Ljubljana, 1. septembra 1904.

Venci se hvaležno odklanjajo in prosijo se tihga sožalja.

1449 (1-1)

Do dna srca užaljeni, pa udani v voljo božjo, sporočamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je zapustil za ta svet blagorodni gospod soprog, oče, tast, brat, stari oče,

Jožef Ožura

34 let župan, odlikovan z zaslužnim srebrnim križem s krono, predsednik krajnega šolskega sveta, soud cestnega odbora, bivši ud porotnega zasedanja itd.

Po dolgotrajni bolezn, večkrat previden s sv. zakramenti se je preselil v srečno večnost danes zjutraj ob 1/2 8.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v soboto, 3. septembra ob 10. uri.

Sv. maše zadušnice bodo darovane v Osilnici.

Osilnica, 1. septembra 1904.

Marija Ožura roj. Šercoer, žena. — Marija Podnar roj. Ožura, hči. — Tomo Podnar, zet; — sestre, vnuki in vnukinje.

Meteorologično poročilo.

Merila nad morjem 806,2 m, srednji zračni tlak 736,0 mm

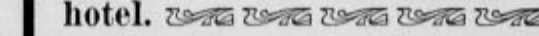
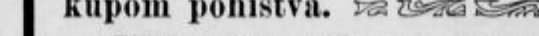
Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celsiusu	Vetovi.	Nebes.	Palačica v št. urah
1. zveč.	734,7	16,6	sl. stab.	obl.	
2. 7. zjutr.	734,7	13,0	sl. sever		0,0
2. popol.	734,2	20,0	sr. jug.	sk. obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 17,9°, norm. 16,9°
Po polnoči močna nevihta.

Mladenič,

star 22 let, želi dobiti službo cerkvene nika na deten; ponudbe naj se posiljuje do 12. septembra na upravništvo »Slovenca«.
1446 1-1

Izurjen gostilničar

se išče za manjši, dobro idoči hotel. V najem se da takoj z odkupom pohištva. Pismene ponudbe na upravništvo »Slovenca«.
1359 9

Havre - New York

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki Francoske prekomorske družbe.

Edina najkrajša črta čez

Bazel, Pariz in Havre v Ameriko.

!Znižane cene!

Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje edino

oblastveno potrjena potovalna pisarna

ED. ŠMARDA

v Ljubljani, Dunajska cesta 6, blizu znane gostilne pri »Figovcu«.

Dr. Otmar Krajec

ordinuje zopet Gosposke ulice št. 9 od 2.—4. popoldne.

1445 1-1

K dečku iz boljše rodbne, staremu 10 let,

se išče nepokvarjen deček,

ki bi obiskoval še ljudsko šolo ali prve razrede gimnazije ali realke, v dobro hrano in stanovanje.

Kje, pové iz prijaznosti upravništvo »Slovenca«.
1447 6-1

Viktor Navinšek

posestnik in organist

Helena Navinšek roj. Ažman

poročena.

Naklo pri Kranju.

1448 1-1

Nakup in prodaja
vsaokvrsnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zrupe pri krebzanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsake krebzanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarična delniška družba
„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Ströbelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni nasveti za dosego kolikor je mogoče visocega sbrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnih.
134 372